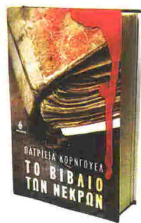

Δεκαπέντε βιβλία μέχρι το τέλος του χρόνου

Από τον Θοδωρή Γεωργακόπουλο

Η ξάπλα δίπλα στο τζάκι παρέα με ένα βιβλίο παραμένει πολυτέλεια ανεκτίμητη, κυρίως γιατί εικονογραφεί γλαφυρά την ιδέα του ελεύθερου χρόνου, μια ναυαρχική τόσο σπάνια πια. Αυτών το χειμώνα της κρίσης ζήσε λίγες πολυτελείς στιγμές με αυτά τα εκλεκτά βιβλία. Ή, έστω, κάποια από αυτά. Δεκαπέντε βιβλία είναι πολλά, ακόμα και για έναν άνεργο. Αντί παρουσίασης, είπαμε να σου δώσουμε μια παράγραφο-γεύση απ' το καθένα.

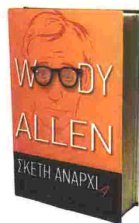
Πατρίσια Κόρνγουελ
«Το βιβλίο των νεκρών»
Μυθιστόρημα
Ωκεανίδα

Η Ιστροδικαστής Κέι Σκαρπέτα αντιμετωπίζει μια σειρά από φρικτούς φόνους – και την υποψία ότι ένα από τα επόμενα θύματα θα είναι η ίδια. «Η Σκαρπέτα σκέφτεται αυτό που της είπε ο Μαρίνο το προηγούμενο βράδυ. Ένας μηχανόβιος τον απείλησε ότι θα της συνέβαινε κάτι κακό αν δεν έφευγε από την πόλη. Ποιος μπορεί να ήθελε τόσο πολύ να τη δει να χάνεται ώστε να της στέλνει ένα τέτοιο μήνυμα; Της περνάει απ' το μυαλό ο πολιτικός εκπαιδευτής της Ιστροδικαστικής, Υψηραίας».

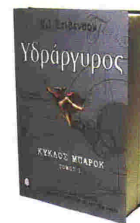
Χαρούκι Μουρακάμι
«Νότια των συνόρων,
δυτικά του ήλιου»
Μυθιστόρημα
Καστανιάτης

Ένας παλιός έρωτας ενός ιδιοκτήτη τζαζ κλαμπ επιστρέφει επικίνδυνα. «Αν την είχα ξαναδεί, θα τη θυμόμουν τόσο εντυπωσιακή ήταν. Σύντομα, σκέφτηκα, θα εμφανιστεί αυτός που περιμένει. Όχι πως οι γυναίκες δεν πίνουν ποτέ μόνες τους στο μπαρ. Μερικές μοναχικές γυναίκες δείχνουν πως θα τις πλησίασουν οι άντρες: άλλες το εύχονται. Μπορούσα εύκολα να ξεχωρίσω ποιες είναι ποιες. Αλλά μια τόσο άμνηνη γυναίκα δεν θα 'βγαίνει ποτέ έξω να πει μόνη της, δεν ήταν ο τύπος της γυναίκας που τη συνεπαίρνει το φλερτ των αντρών. Το βρισκίς απλώς ενochλητικό».

Γούντι Άλεν
«Σκέτη αναρχία»
Διηγήματα-χιούμορ
Bell

18 διηγήματα του Γούντι Άλεν, γεμάτα λογοπαίγνια και το σουρεαλισμό των παλιών κωμωδιών του. «Ξύπνησα την Παρασκευή και, επειδή το σύμψον διαστέλλεται, μου πήρε περισσότερο απ' το συνηθισμένο να βρω τη ρόμπα μου. Αυτό μ' έκανε να φύγω αργασπορμένος για τη δουλειά και του κάτω είναι ασεμικό, το ασανσέρ στο οποίο μπήκα πήγε στην ταράτσα, όπου ήταν πολύ δύσκολο να βρω ταξί».

Νιλ Στίβενσον
«Υδράργυρος»
Μυθιστόρημα φαντασίας
Κέδρος

Μια συναρπαστική ιστορία φαντασίας και ένα από τα μεγαλύτερα σε μέγεθος βιβλία που έχουν εκδοθεί. «Οι φυλλωσιές των δέντρων άρχισαν να κτρινίζουν, η Πανούκλα στο Λονδίνο επιδεινωόταν. Οκτώ χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν σε μία εβδομάδα. Λίγα μίλια μακρύτερα, στο Έσσομ, ο Γουίλκινς είχε τελειώσει με την παρέκκλιση περί Κιβωτού και άρχισε να σχεδιάζει μια γραμματική και ένα σύστημα γραφής για τη φιλοσοφική γλώσσα του. Ο Νιάνιελ συμπλήρωνε διάφορα απομεινάρια, ήγουν: ναυτικά αντικείμενα: αρμοί και αρμιά, ιστία και άρμυρα, ειλητόρια και τυλιγδία. Το μυαλό του πλανήθηκε».

Νικ Χόρνμπι
«Η Τζούλιετ γυμνή»
Μυθιστόρημα
Πατάκης

Ένα ζευγάρι χωρίζει την ώρα που στη ζωή τους εισβάλλει ο αγαπημένος ρόκερ εκείνου. «Είχε περάσει πάρα πολύς καιρός από την τελευταία φορά που ο Τάκερ είχε ακούσει κάποιο συγκρότημα, αλλά του φαινόταν ασίγητο πόσο σπαράλαχτα ήταν όλα. Κάτι δεν θα έπρεπε να έχει αλλάξει μετά από τόσο χρόνια; Πατί ήταν ανάγκη ακόμα να τα κάνει όλα μόνος σου, να πουλάς τους δίσκους σου και τα μπλουζάκια στο πίσω μέρος της πίστουσας, να μιλάς με τον παλάρη που δεν έχει φίλους και ο οποίος έχει έρθει να σε δει τρεις φορές ήδη μέσα σε μια εβδομάδα».

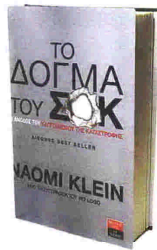
Τζοθαν Σάφραν Φόερ
«Τράγοντας ζώα»
Έρευνα-μελέτη
Μελάνι

Μια εκτεταμένη έρευνα για τον τρόπο που παράγεται το κρέας και το πώς μεταχειρίζεται η «βιομηχανία» το ζώο. «Οι μεγάλες εταιρίες έχουν αγοράσει και εν συνεχεία κλείσει σχεδόν όλα τα ανεξάρτητα σφαγεία, αναγκάζοντας τους κτηνοτρόφους να προσχωρήσουν στο δικό τους σύστημα. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι μικροί πελάτες – κτηνοτρόφοι που παραμένουν έξω από το σύστημα της βιομηχανίας – πρέπει να πληρώνουν εξτρα χρήματα για την επεξεργασία των κρεάτων τους (αν, βέβαια, τους δεχτεί το σφαγείο, πράγμα αμφίβολο) και δεν έχουν κανένα λόγο στο πώς συμπεριφέρονται στα ζώα τους εκεί».

Τζόστιν Χάτπερν
«Μιαμπακίες»
Βιογραφικό-χιούμορ
IntroBooks

Η ζωή ενός εικοσάρη με τον αθιρόστομο μο αξιόγητο μπαμπά του. Το Twitter feed που έγινε μπειστ σέλερ. «Θα βάλω μερικά προφυλακτικά στο ντουλαπάκι του αυτοκινήτου. Χέστηκα αν θέλεις να το κουβεντιάσεις αυτό το θέμα μαζί μου, ούτε εγώ θέλω να το κουβεντιάσω μαζί σου. Νομίζεις ότι θέλω να γαμώ μέσα στο αμάξι μου; Όχι. Αλλά αυτό που θέλω ακόμα λιγότερο είναι να πληρώνω για ένα παιδί που έγινε επειδή δεν είχε προφυλακτικό στο ντουλαπάκι».

Ναόμι Κλάιν
«Το δόγμα του σοκ»
Οικονομία-έρευνα
Λιβάνης

Μια πολυσυζητημένη μελέτη της εξής ιδέας: Το «σύστημα» προκαλεί μεγάλες καταστροφές ανά τον κόσμο για να επιβάλει έναν επιθετικό και διαβρωτικό καπιταλισμό. Πολλή επίκριση, ό,τι πρέπει για τον Έλληνα. «Παρ' όλο που το σύμπλεγμα του καπιταλισμού της καταστροφής δε συνωμεί εκσκεμμένα για να προκαλέσει τις κατακλυσιμικές καταστροφές που το συντηρούν (με μοναδική ίσως εξαιρέση την περίπτωση του Ιράκ), υπάρχουν άφθονες αποδείξεις πως οι βιομηχανίες που αποτελούν συστατικό του μέρους κάνουν ό,τι μπορούν για να διασφαλίσουν ότι οι καταστροφές θα συνεχιστούν απρόσκοπτα».

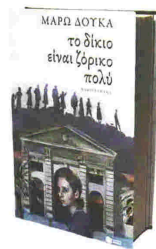
Ναντίν Γκρόντιμερ
«Ο συνηρπτής»
Μυθιστόρημα
Καστανιώτης

Η ιστορία διαδραματίζεται στην πατρίδα της νομπελίστας Γκρόντιμερ, στη Νότια Αφρική, και αφορά έναν πλούσιο γαιοκτήμονα που κάνει τα πάντα. «Ο,τι είχε ξεκινήσει σαν ένα πάθος να ξεφύγουν από κει, είχε με τον καιρό μεταβληθεί σε μια παθιασμένη ανάγκη να κρατούν τους άλλους έξω. Τα σκυλιά, κρατημένα μέσα στον κλοιό της θηριωδίας τους, το κατόστημα, το σπίτι, η οικογένεια των Ινδών και οι μύροι στην αυλή, κλεισμένοι όλοι μαζί. Για τους Ινδούς, αυτή ήταν η μοναδική τους επικράτεια. Όσο για τους Αφρικανούς, είχαν καρδιά που τους έκαναν προσωρινούς πάροικους της γης όπου είχαν γεννηθεί».

Ζουχφι Αιβανέι
«Το σπίτι στο Βόσπορο»
Μυθιστόρημα
Πατάκης

Ο γνωστός Τούρκος μουσικαυθενής και συγγραφέας γράφει μια ιστοριό-ύμνο για την Κωνσταντινούπολη. «Τα γιολιά, κρυμμένα πίσω από ψηλούς φράχτες, δε φαίνονται από το δρόμο. Μπορούσε κανείς να τα δει μόνο από τη θάλασσα. Μονάχα οι επιβάτες των λευκών πλοίων της γραμμής, οι ψαρδές και όσοι έκαναν με σκάφος το γύρο του Βοσπόρου είχαν την τύχη να δουν αυτά τα κομμάτι, πολυτελή αρχοντόσπιτα, που στέκονταν πάνω σε κεδρινούς πσσαλούς μπημημένους στα γαλανό νερά του Σπενού και είχαν, στο επίπεδο της θάλασσας, σκατεινό λεμβοστάσια για τα καϊκια τους».

Μάρω Δούκα
«Το δικίο είναι ζόρικο πολύ»
Μυθιστόρημα
Πατάκης

Μια ιστορία που διαδραματίζεται κατά την παράδοση παράση της Κατοχής το καλοκαίρι του '45 στα Χανιά. «Περνώνας απ' το στάδιο είχα σηματοπίσει για λίγο, αφήνοντας ασυνείδητα τη μισιά μου να αγκαλιόσει μέσα από την καγκλωλόριπα του χώρου. Μια καρδιά μου, δεν έβλεπα, φανταζόμουν μόνο ότι έβλεπα τραπέζια και καρέκλες. Και οι κάθονταν μπροστά στο τραπέζιο οι Γερμανοί με μια λίστα μπροστά τους. Και ασχολούνταν τα πρόσωπα των συγκεντρωμένων εκεί. Άντρες όλοι. Ένας ένας περμιόνατος να έρθει η σειρά του. Και ο καθένας που ήξερε ότι είναι αριστερός να έχει κάθε λόγο να τρέμει».

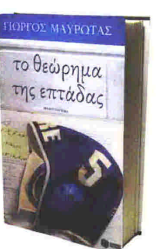
Ιωάννα Καρυστιάνη
«Τα σοκιά»
Μυθιστόρημα
Καστανιώτης

Η ελληνική κοινωνία παρελαύνει μέσα από τη ζωή μιας μεσήλικης γυναίκας με 1' όνομα Βιβή Χολέβα. «Ο κομπάρσος, με να ένα σπιρτί καλόγερο στο σβέκο, θαύμασε χωρίς φειδώ, φώσας χωρίς παζάρια, βοήθησε τη Βιβή να κατεβάσει τα ρολά, πήγαινε προς την ίδια κατεύθυνση και σε μια διακοσμητικά μέτρα της πρόλαβε τα πιο χτυπητά, χωρισμένους, χωρίς παιδιά, τριάντα εννιά χρονών, λογιστής σε μεγάλη επιχείρηση κλιματιστικών εγκαταστάσεων. Η Βιβή γύρισε σπίτι μια ώρα αργότερα από το συνθησιμένο έχοντας κατεβάσει δυο σούσι κι έχοντας παραδεχτεί στον κομπάρσο το ζόριο και τις μοναξιάς της».

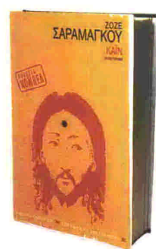
Μανουέλα Βάθκεθ
Μονταλμπιάν
«Τα χαρούμενα αγόρια της Ατζάβαρα»
Μυθιστόρημα
Καστανιώτης

Μια παρέα συγκεντρώνεται το 1974 σε ένα εγκαταλειμμένο χωριό. Οι τέσσερις τους αφηγούνται την ιστορία χρόνιο μετά. «Ήταν το καλοκαίρι του 1974 όταν αναγκάστηκα να παραδεχτώ ότι γερονόσα. Μέχρι τότε, κάθε φορά που το έλεγα δυνατά, είμαι γριά, γερονόσα, όλο και κάποιος υπήρχε γύρω μου που θα έσπευδε να σχολιάσει την απαισιοδοξία μου, τον αρνηισμό μου, που απευθυνόταν πρώτα απ' όλα στον εαυτό μου, στο κάτω-κάτω της γραφής, τον πιο φτωσιμένο και υπάκουο άνθρωπο που θα έχω πάντα στη διάθεσή μου».

Γιώργος Μαυρωτάς
«Το θεώρημα της επτάδας»
Μυθιστόρημα
Πατάκης

Δυο φίλοι, ένας φοιτητής και ένας πολιτίας, ακολουθούν δυο ζωές παράλληλες και όχι πολύ διαφορετικές. Ναι, αυτός ο Γιώργος Μαυρωτάς. «Εκείνο το βράδυ πήγαν όλοι μαζί να φάνε κάτι και να πιουν μπύρες σε μια μπυραρία κοντά στο ξενοδοχείο. Τα αγχωμένα και σκεπτικά πρόσωπα που είχαν προσγειωθεί στο Βερολίνο είχαν αλλάξει μάσκα. Τα φωτεινά γέλια του ενθουσιασμού και της ανακούφισης είχαν πάρει τη θέση τους στα σβύριστα πρόσωπα των παικτών. Η ανανέωση που ραντεβού με την Ολυμπιακή φλόγα, η αποστολή τους δηλαδή είχε στεφθεί από επιτυχία».

Ζοζέ Σαραμάγκου
«Κάιν»
Μυθιστόρημα
Καστανιώτης

Ο Πορτογάλος νομπελίστας κάνει ένα αλλοκότο ριμέικ της Βίβλου. «Πολλά χρόνια αργότερα θα πουν πως έπεσε εκεί ένας μετεωρίτης, ένα ουράνιο σώμα από το πλάσι που περιπλανώτανι στο διάστημα, αλλά δεν είναι αλήθεια, ήταν ο πύργος της βαβέλ, που η έπαρση του κυρίου δεν επέτρεψε να ολοκληρωσούμε. Η ιστορία των ανθρώπων είναι η ιστορία της ασυνεννοησίας τους με το θεό, ούτε εκείνος καταλαβαίνει εμάς, ούτε εμείς καταλαβαίνουμε εκείνον».